

CÍRKEV BRATRSKÁ

Bc. David Novák, M.Th.
předseda Rady Církve bratrské
Soukenická 15, 110 00 Praha 1

říjen 2020

Milé sestry, milí bratři,

ještě před pár dny byl provoz našich sborů a životů zpět v normálu, vypadalo to, že jsme z pandemie vyklouzli poměrně snadno a že se naší zemi podobně jako při jiných celosvětových katastrofách to nejhorší vyhnulo. Netvrdím, že se nic nestalo, že zvládnutí pandemie bylo přinejmenším pro některé vrstvy obyvatelstva jednoduché. Asi se ale shodneme, že to mohlo být podstatně horší, a to zvláště při srovnání s jinými zeměmi, kde téměř nebo úplně zkolabovalo zdravotnictví a lidé umírali po stovkách.

Nyní jsme v situaci, kdy je Česko na prvních místech na světě v poměrném počtu nakažených za týden, reálně hrozí přeplnění nemocnic a... nebudu pokračovat, špatných zpráv je okolo nás dostatek.

Tváří v tvář špatným zprávám se ukazuje, že jedno z bojišť je naše mysl. Jakkoli je třeba být informován, je zároveň třeba dávat si pozor, jak moc do sebe informace vpouštíme. Ne nadarmo Písmo hovoří o proměně mysli (Ř 12,1) a směřuje nás, nad čím máme přemýšlet (Ž 105,2; Fp 4,8).

Nepíšu, abychom ignorovali realitu, ale aby temná realita, která ovládá naši dobu, nebyla tím, co nás válčuje a doslova zaplavuje naši mysl. Chci nás povzbudit, abychom v těchto dnech do mysli, a tím i do srdce vpouštěli i Boží pohled a naději. Naděje tak, jak ji popisuje Písmo, totiž není naivním optimismem ani ignorováním reality, ale hlubokým vědomím, že Pán Bůh má naše životy ve svých rukou a že je dobrý navzdory tomu, že život a okolnosti někdy bolí. Je normální prožívat strach, ale strach a panika nás nemá ovládnout, a v tom si sami nepomůžeme. Potřebujeme jak Pána Boha, tak společenství církve.

Se znepokojením sleduji veliký nárůst různých konspiračních teorií, které si mezi sebou přeposílají i křesťané a která bagatelizují covid-19. Prosím, ptejte se po původu informací, přemýšlejte, kdo je šíří, a pokud je sdílíme, velmi vážme, co přeposíláme. Je omezena naše svoboda, ale nesrovnávejme to s dobou totality. Nerespektování nařízení nošení roušek nebo sociální izolace skutečně není projevem toho, že posloucháme „Boha více než lidi“, ale obyčejné hlouposti a nezodpovědnosti.

Právě v této době se mohou a vlastně musí naše sbory projevit jako skutečná rodina. Řada lidí se ocitne v sociální izolaci, a i když telefon nenahradí osobní návštěvu, nepůjde-li to osobně, cíleně kontaktujeme především osamělé. Oni sami si o kontakt většinou neřeknou. Spolu s kontakty budme proaktivní s nabídkou praktické pomoci. Doporučuji den nezačínat četbou o počtu nakažených, ale... však víte čím. V mnoha sborech se v první vlně osvědčily nejen on-line bohoslužby, ale i různé formy on-line biblických skupinek. Protože se nebudeme moci scházet, pokračujme v této formě. Nepodceňujme seniory, že „na to nejsou“. Jsou často flexibilnější, než si myslíme! V našich sborech je řada zdravotníků a členů ZIS, podpořme je, třeba „jen“ poděkováním. Modleme se za regionální či celostátní politiky, kteří v našich sborech působí a kteří vlivem pandemie budou stát před nelehkými volbami. Stejně tak se modleme za učitele, kteří se opět ocitají v nestandardní situaci, i za rodiny, které v důsledku karantény musí čelit náročným výzvám. Přinášejme na modlitbách náš stále více se polarizující národ. V neposlední řadě se ptejte, co nás touto situací Pán církve učí.

Vždy, když došlo k nějakému otřesu, nejen společnost, ale i církve si ohmatávaly svoje základy. Kdyby se někdo ve vašem městě zeptal, co je církev, mnozí by asi ukázali na místní kostel nebo na vaši modlitebnu. Jaksi automaticky si lidé spojují církve s „kde“, tedy s místem. Jenže církve v původním slova smyslu spíše ukazují na „kdo“ nebo „kteří“. Eklézie v původním významu znamenala ty, kteří jsou svoláni za nějakým cílem. Církev je tedy především svolání těch, kdo jsou povoláni Kristem nést evangelium. Tento úkol a poslání zároveň není závislé na místě, jakkoli mít se kde scházet je nepochybně bonus. Proto se nemusíme bát ani opětovného dočasného uzavření našich sborů, i když se nepochybně jedná o nepříjemný zásah. Církve a sbory s dobrými základy a jasným posláním to ale neohrozí.

Druhá vlna pandemie a její následky budou zřejmě těžší, než tomu bylo před půl rokem. Modlím se, aby to, co prožíváme a prožít budeme, prověřilo naše základy. Aby to, co není z Pána Boha, odpadlo, a to, co z Boha je, aby vydrželo. Třeba v duchu textu „Přetavím je, jako se taví stříbro, přezkouším je, jako se zkouší zlato. Ti budou vzývat mé jméno a já jim odpovím. Řeknu: ‚Toto je můj lid.‘ A oni řeknou: ‚Hospodin je můj Bůh.‘“ (Zach 13,9)

Váš v Kristu
David Novák